

Lust. Nyder
Valle
Svar på emne nr 36.

1.
Jon Löfgren
från Valle
Skive 18-1-1953.

1. Værelse med hoveder. Ved å nikke og rista. Skundom sto ein hanskje ut med handi, nar ein var sterkt usamd.
2. Ein heiste ikkje på villframande. Ein tala gjerne på kynde folk ein møtte. Men det var ikkje allest ein laud "God dag" fyrst. Var det ein stad det var folk sam, så gjorde ein ikkje so mykje av det med helsing.
3. Kjenner ikkje til det - anna han laud helser den som kom til ein framand (annan) gaud.
4. Ein sa: "Gu måren!" "Gu dag", "Gutkuell", eller "Gutkuella". Kom ein inn i ei stoge og helser, var det lidt at ingen helser all anna ein sa: "Spå du for sigi", eller: "Det var nye måne!" Dette siste fyrst det var ein som ein sjeldan sig, eller som sjeldan var på den staden.
5. Det var ikkje vanleg å helser på hatten for nokon.
8. Det var helst leare på dei som var "langrui-sande" som ein handhelsete på. Bonni var

det mykje fare for dei. Men somme gjorde det, og eg min-
nest Birgit Riidal sa ho lotte segild? når godfar
min kom, "for han hånd helser alle løtt på okkå bonni."

9. Kan henda det var mytha. Eg sag det ikkje. Det måtte
helst vera på objekt det var gjort.

10. ?

11. Ikkje sero "formlar" for det.

12. I Bossvater - Bykle - er Dritsteinen. Dei brukte
å narra folk til hake av seg hatten når dei
for fram om. "Ho her du helser på Dritsteinen", sa dei

13. Som kvar fann for godt.

14. Når det verk for mykje misvisande

16. Nei, Ein kan seia gomären langt ut, utteller
dagen, men ikkje om kvelden eller nokti.

17. Kom ein under målhudet, sa ein gjerne signe
mater, Dei høne nemningane var vel skanda
men sjeldan brukte. Trer smatt helser i
quds fred var mytha.

19. Han vil vavley helser inne ogss. men ikkje
med noko særskilleg (inne og)

20. Kom inn i dør åpningi og spurde: Kan eg
få kake med deg - ? Eller og stod

ein på dørhella banku þá með ein stök.
 Dette helst nær ein var framand. Nære
 grammar kom inn.

Fekigfalk banku omgi þá með ein
 star, nær di leud seg - og velle fa falk
 uch. Men di banku aldri þá spalve skvedori.

21. Bygdefalk banku aldri þá skvedori.

23. Det var vanlig at nær nokon var kornen ~~in~~
 og hadde helse, so sa di: Sjá du far selje!
 eller: set deg nær (nær = innar) Tíðt setto
 di fram ein stol om der ikkje var nokon lag-
 leg setjeplass.

24. Bygdefalk sat helst med hatten. Men
 sat han ut, skulle di hil beordo.

25. Du kjt selje deg, sjá du far nitje u. l.

26. Var det avgardes falk, eller sjeldsynte falk
 laup ein laka leke innof, enn nare grammar.

27. Baad di goddag nær di kom inn, men
 handhelse ikkje þá di. Stundom kende det
 nok at di fyrst spurde. Kor e du karen ifrø?
 for di leud han hil setes.

28. Ikkje utan di matte reja ja veikk noko afre stöln.

29. Ein sa gjerne velkommen og tok di i haandi
var di ikkje nare grannar.

30. Ofte sa ein ingenting. Børn sa mykje:
takkk for idag. Vaksne brukte det òg, men ikkje
ved hult kvardagslege høve.

Ein svara: Du det same blanda med
takkk i like måte. (berning eller bestemorsdansk)

31. No lyt du hae vel! og gav ein haandi.

"Motte du hae lykka med deg!" (motte-konj.)

32. Nei. huer ikkje det.

33. Mor kyste småbarn, på meum eller kjake

35. Nei.

37. Nei.

38. Hadde di ikkje til kyssa, men lid a gjæva
ein belant kjakje, gjæva di ein brykk eller
gjæva di ein klem

39. Det vart mykje brukte a lyfte nos med borni.
Men heldt lenk di fa att si eigi for di sluttas

40. Vener av barnet. Uhoüdey om framande
gjorde det.

41. Nei, ikkje slata, lærre lyta nare med di

42. - Verke og mytta gubog gjente imellom

43

44. Tor ikkje vissst seia om du nyttar det
45. Kjemmer ikkje noko aers vending; slike høve
46 - " -
- 47 - " -
48. Ja, når du lear liket ut or stoga so takka
du. Summe brukar formi: No ljok de har koke
for meg Summe sa: - - - for han
Dette var a skil.
49. Ved å læst som han ikkje var til - ikkje
sag han, o.l. Ogso ved å peika på ein-
apa seg etter ein. o.l.
50. Fra gamalt brukar du berre du til alle,
No brukar mange De til framande.
51. Nei.